

† MACARIE
EPISCOPUL EPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE A EUROPEI DE NORD

FELICITARE ȘI PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI

SE NAȘTE HRISTOS DOMNUL PĂCII ÎNTR-O
LUME CUPRINSĂ DE RĂZBOI ȘI NEDREPTATE

STOCKHOLM, 2024

Icoana Maicii Domnului „Alăptătoarea” de la Țibleș și Sfinții Români de pe tâmpla altarului Mănăstirii Sfinții Martiri și Mărturisitori Năsăudeni din Târs, Regatul Danemarcei (iconar Sorin Efras)

Coperta 1: Icoana Nașterii Domnului de pe Catapeteasma Bisericii parohiale Sfinții Cuvioși Macarie cel Mare și Macarie Alexandrinul din Haugesund, Regatul Norvegiei (iconar Mihai Coman)

Desene: Ștefan Câlția

Preaiubiții mei,

*Cerul să se pogoare în sufletele noastre iar Pruncul
Hristos Emanuel, Întrupat pentru noi și culcat în smerita
iesle din Betleem, să-Și găsească sălaș în sărăcăcioasa
iesle a inimilor noastre, umplându-ne de lumină, pace,
bucurie, nădejde și iubire!*

*Să pășim cu încredere alături de Dumnezeu-Isus
Copil pe calea cea strâmtă a mântuirii, sub vălul ocrotitor
al Maicii Sale!*

*Al vostru slujitor, frate și prieten episcop împreună
colindător și fierbinte rugător,*

*+ Părintele Episcop Macarie Drăgoi
al Episcopiei Europei de Nord*

Icoana Maicii Domnului „Întru naștere Fecioria ai păzit” din Biserica Parohiei Adormirea Maicii Domnului (cu relicele Sfinților Ocrotitori) din Stockholm, Regatul Suediei (iconar Sorin Irimia)

† MACARIE,

**Din mila și purtarea de grijă a Atotmilostivului
Dumnezeu, Episcop al Episcopiei Ortodoxe
Române a Europei de Nord,**

**Iubiților frați preoți și diaconi, ostenitorilor din sfintele
mănăstiri și alesului popor dreptmăritor, har, pace, liniște
și bucurie de la Hristos Cel născut în ieslea Betleemului
și în ieslea inimilor noastre, iar din parte-mi părintească
binecuvântare și frățească îmbrățișare!**

**Cinstiți slujitori ai Sfințelor Altare,
Iubiți frați și surori împreună-rugători,**

Lumea era cufundată în mare tulburare și prefacere în vremea rânduită de Dumnezeu pentru Întruparea Fiului Său, Care a venit în lume pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. În mod deosebit regatul Israelului, aflat sub jugul ocupației străine, ajunsese într-o stare de decădere, cu o elită fariseică îndepărtată de poporul simplu, cu vameși care profitau de puterea imperiului

pentru a-și jefui semenii și cu reprezentanți brutali ai stăpânirii romane, zdrobind din fașă orice urmă de patriotism. Părea că Dumnezeu uitase de poporul Său. Nimeni care să-l aline, să-i lege rănilor, să-l restaureze. Vocea profeților părea să fi tăcut pentru totdeauna iar Legea lui Moise, călăuză și far pentru poporul lui Israel, fusese transformată de interpretările legaliste ale elitelor religioase într-o corvoadă nelucrătoare și lipsită de Duh.

Dar Domnul nu și-a uitat niciodată poporul Său. Domnul a lucrat și lucrează neîncetat pentru mântuirea omului. Și a trimis Domnul profet pentru popor și Mântuitor pentru tot omul. A trimis pe Sfântul Ioan Botezătorul, darul primit de Dreptii Părinți Zaharia și Elisabeta, și prin ei de către noi toți, și pe Însuși Fiul Său, prin Fecioara Maria, ocrotită de Dreptul Iosif cel bătrân și temător de Dumnezeu.

„Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege” (Galateni 4, 4), ni S-a dăruit un Copil, așa cum anunțaseră profeții de demult: *„Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă, a Căruia stăpânire e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui: Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii”* (Isaia 9, 5). La nașterea Lui, îngerii s-au arătat păstorilor și au întâmpinat Pruncul cu această cântare a nădejzii și bucuriei sfinte: *„Slavă întru cei de sus și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!”* (Luca 2, 14).

Iisus Hristos a venit să răstoarne nedreptatea trufiei luciferice și toate fructele otrăvite ale păcatului, printre

care cele mai apăsătoare sunt tirania, uciderea de frate, robia. Căci inima rănită de atâta răutate a omului tânjește, de fapt, după pace și bunăvoință, după împăcare, comuniune, bună înțelegere. Omul nu a fost creat pentru război, ci pentru armonie, nu pentru tiranie, ci pentru libertatea iubirii.

Însă Întruparea Domnului a fost mai presus de gândurile și așteptările omenești. Atât israeliții simpli și zeloși, care așteptau un eliberator, cât și cărturarii cei de neam ales din Ierusalim, care așteptau un împărat al lumii acesteia, aveau cu totul alte reprezentări despre venirea Mesiei. Nașterea lui Iisus într-o iesle din Betleem, în sânul unei familii sărace, dintr-o Fecioară anonimă pentru cei mari și slăviți ai lumii, a fost o piatră de poticnire și un prilej de scandal, așa cum rămâne pentru mulți până astăzi.

Venirea Mesiei a fost vestită de profeți, anunțată de stea, intuită de cei trei magi și adevărată păstorilor, dar nu a fost însoțită de „miracole spectaculoase” sau de o atmosferă „magică”. Totul a fost la vedere, dar în același timp și ascuns. La vedere, căci profețiile, steaua, venirea magilor, cântecul de slavă al îngerilor s-au împlinit sub ochii tuturor. Ascuns, căci deși acestea erau înfățișate tuturor, cei mai mulți nu le-au înțeles, precum prorocii avertizaseră dinainte: „*Ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă*” (Isaia 6, 10). Taina Întrupării era percepută doar de cei cu inimă curată și cu ochii sufletului larg deschiși.

Într-adevăr, deși „*întru ale Sale a venit, ai Săi nu L-au primit.*” (Ioan 1, 11). Cu toate acestea, Domnul nostru Iisus Hristos a venit să ne dăruiască pacea Sa nepieritoare și iubirea Sa nemărginită. A venit să împace, să vindece și să mângâie inimile rănite ale tuturor. Și totuși pământul și lumea întreagă rămân până astăzi cufundate în războaie, conflicte, tulburări.

Privim în jur și vedem că darul ceresc al iubirii de aproapele lipsește aproape cu desăvârșire dintre noi. Această plagă a ne iubirii nu cruță pe nimeni. Ne lipsește răbdarea, blândețea și disponibilitatea pentru aproapele. Prea adesea trecem nepăsători pe lângă cei săraci și pe lângă cei zdrobiți de „povara vieții”. Strigătele lor rămân neauzite, acoperite de zgomotul preocupărilor noastre egoiste și de mrejele unei lumi digitale care ne îndepărtează de adevărata comuniune. Frate și soră, nu cumva să uităm că fiecare gest de iubire, fiecare cuvânt de mângâiere și fiecare clipă de atenție pentru cel în suferință sunt raze de lumină care alungă întunericul acestei lumi. Să ne amintim că pacea lui Hristos începe în inimile noastre, iar prin noi poate rodi în lumea întreagă.

Astfel că se împlinește cu noi, prea adeseori, ceea ce s-a întâmplat acum două mii de ani în Ierusalim: *văzând, nu vedem, și auzind, nu auzim*, adică nu avem ochi și suflet pentru cel de lângă noi, pentru cel din propria țară, propria comunitate, propria familie, darămite pentru cel străin. Și dacă nu avem ochi și suflet pentru aproapele, atunci nu-L vedem nici pe Hristos, Care Se arată, tainic, discret, smerit, în frații Săi mai mici și nevoiași.

Preaiubiții mei,

În rugăciunile de obște ne plecăm genunchii și cerem Domnului să ne păzească de „năvălirea altor neamuri” și de „războiul cel dintre noi”. Ne încredințăm ocrotirii Sale, rugându-ne să ne fie alături Puterile Îngerești și toți Sfinții care mijlocesc pentru noi și însăși Preacurata Maică a lui Dumnezeu, apărătoarea tuturor celor ce nădăjduiesc în ea. Dar, iată, că vedem cum, în zilele noastre, neamuri năvălesc peste neamuri și pacea s-a luat de la noi. Oamenii sunt cuprinși de neliniște și frământări. Unii se simt neputincioși în fața răului, alții trăiesc sub povara fricii că prezentul nostru se îndreaptă spre prăbușiri ce pot afecta țara, ba chiar întreaga omenire. Dar, în vârtoarea acestor încercări, să nu ne pierdem credința! Să ne întoarcem cu toată inima spre Dumnezeu, Care este izvorul păcii adevărate. Rugăciunea noastră să fie fierbinte, iubirea noastră pentru aproapele mai vie, iar nădejdea noastră să rămână neclintită. Căci Hristos ne-a făgăduit: *„Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”* (Matei 28, 20).

Nu stă în puterea niciunui conducător lumesc să decidă astfel de lucruri. Nici Irozii, nici Pilații acestei lumi nu pot schimba, în mod absolut, cursul istoriei omenirii. Căci adevăratul destin al lumii nu se scrie în palatele puterii, ci în inimile oamenilor. În adâncul inimii fiecăruia se află balanța care înclină fie spre rău, fie spre bine, după cum dăm ascultare fie vocii ispititorului, fie glasului blând, dar ferm,

al conștiinței.

Există un singur Domn al Păcii! Acesta este Mântuitorul Iisus Hristos! Iar pacea Sa este pacea inimii, pacea duhovnicească. Pacea Sa nu este un tratat sau un acord între tabere vrăjmașe. Pacea Sa nu este un compromis cu puterile întunericului. Pacea Sa este Biruința Sa! Iar în această lume, Biruința lui Hristos este Biruința prin Cruce. Este Biruința martirilor, a celor care trăiesc cuvios, a celor care aleg calea cea strâmtă a nevoinței și pocăinței, a străpunerii inimii. Biruința lui Iisus nu înseamnă supunerea altora, nici dominație. Înseamnă eliberare de tirania nedreptății, de cușca aranjamentelor sociale și economice în care suntem prinși, de lume, de patimi, de diavol.

Pacea adusă de Iisus Hristos este o pace care transcende războiul, atât cel văzut, cât și cel nevăzut, în care se zbate lumea. Este o pace care sălășluiește în inima celui ce crede, chiar dacă acea persoană se află în mijlocul tulburărilor și încercărilor. Bunăvoirea Mântuitorului o trăim în pofida răutății și nedreptății care par să sufoce relațiile dintre oameni. Este o bunăvoință care ne cheamă să iubim chiar și acolo unde suntem întâmpinați cu dușmănie, să ne rugăm pentru asupritori, să binecuvântăm pe cei ce ne vor pieirea.

Libertatea adusă de Hristos o trăim în pofida constrângerilor și nedreptăților pe care această lume căzută le ridică împotriva omului. Este libertatea interioară de a urma adevărul și de a rămâne neclintiți

în credință, indiferent de încercările exterioare. De aceea, pacea creștinului poate părea, pentru cel care respinge Evanghelia, o sfidare sau chiar o declarație de război. Însă este pacea care vine din încrederea neclintită în Dumnezeu și din refuzul de a ne pleca sufletul în fața răului. Această pace nu este o capitulare, ci o mărturie vie a faptului că biruința finală aparține binelui și adevărului.

Noi ne rugăm pentru pace și pentru bunăvoință, pentru iertare și pentru împăcare, dar știm, de la Însuși Hristos, că toate acestea trebuie să fie. *„Și veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie; luați seama să nu vă speriați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu este sfârșitul”* (Matei 24, 6). Așadar, urmându-I îndemnul, nu ne vom speria, ci ne vom pregăti și mai mult sufletește.

Dragii mei,

Câtă vreme păstrăm sfințenia, câtă vreme ne îngrijim de sufletele noastre și îndeosebi de sufletele copiilor noștri, putem avea nădejde că Domnul își va împlini lucrarea Sa proniatoare. Dacă, însă, tratăm neglijent sfințenia dată în dar de Hristos nouă prin Botez, dacă nu o cultivăm, dacă ne lăsăm cuprinși de duhul lumesc, dacă mântuirea devine pentru noi mai degrabă ceva teoretic, abstract, iar nu unicul lucru care trebuiește, atunci Domnul va îngădui să vină ceasul celor care lucrează taina fărădelegii. Căci

dacă sarea se va strica, și pământul se va strica. „*Voi sunteți sarea pământului! Dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai e bună decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni.*” (Matei 5, 13)

Motivul pentru care lumea rămâne cufundată în războaie și nedreptăți este, desigur, că vestea cea bună a Nașterii Domnului nu a fost și nu este primită de cei care nu doresc Lumina, Pacea și Dragostea aduse de Cel Ce S-a făcut Om pentru a noastră mântuire. Dar, mai important chiar decât acest refuz înverșunat al Măinii întinse a lui Dumnezeu către om, este starea duhovnicească a noastră a celor ce suntem creștini și suntem ucenici ai lui Hristos. Între noi nu ar trebui să fie cum este în lume.

Noi ar trebui să fim cei care schimbă fața lumii prin lucrarea Duhului Sfânt, iar nu lumea să ne desfigureze după chipul ei, prin devastatorul duh al secularizării, adică al modelării după chipul acestei lumi. Noi ar trebui să trăim în așa fel Evanghelia, încât să se vadă roadele acesteia. Căci singura transformare reală și durabilă a lumii se lucrează prin Duhul Sfânt, iar orice altă cale este doar o amăgire. Mai mult, este o formă de iluzionism spiritual, o strategie subtilă de înșelare, prin care suntem făcuți să așteptăm salvarea de unde ea nu va veni niciodată: de la falșii mesia, care nu pot oferi decât promisiuni deșarte și pierzătoare de suflet.

Fiii mei și ficele mele duhovnicești,

Vă îndemn, așadar, să luați aminte la cele ce sunt spre mântuirea noastră, la cele ce aduc roada Duhului în sufletele, familiile, bisericile noastre.

Părinți, țineți-vă aproape copiii și păziți-i de influența lumii digitale! Vegheați-le inocența cu grijă și jertfă și nu-i abandonați în fața ecranelor! Copii, bucurați-vă de cer, de soare, de stele, de zăpadă, de păduri, de clopotele bisericilor, de flori, de fluturi și de joacă! Tinerilor, folosiți elanul vârstei pentru a vă înălța sufletește, pentru a cultiva noblețea inimii, generozitatea, altruismul, solidaritatea! Seniorilor, bucurați-vă de darul înțelepciunii și al răbdării și nu uitați că nimeni, niciodată, nu este o povară sau fără rost înaintea lui Dumnezeu!

Fraților și surorilor, să nu uităm „*că fiecare suntem mădulare unii altora*” (Romani 12, 5), că Biserica este Trupul lui Hristos (cf. Coloseni 1, 24), că noi toți suntem complementari, că fiecare dintre noi își are locul și rostul său în această rețea nevăzută care este ținută laolaltă de Duhul Sfânt. Nimeni nu este uitat, nimeni nu este în plus. Toți suntem chemați să fim parte a acestei rețele – și numai acestei rețele duhovnicești.

Având acestea în gând, să ne reculegem și să răspundem hulelor, urii, vrajbei, provocărilor, cu binecuvântări, cu dragoste, cu pace. Dar și cu adevăr. Noi avem Mântuitor! Acesta este singurul Domn al

Păcii și este Iisus Hristos, a Căruia naștere o slăvim în această zi alături de păstori, îngeri și magi.

Da, simțim că s-a ridicat pacea din lume. Într-adevăr, între oameni este tot mai puțină bunăvoință. Însă Hristos este aici, în mijlocul nostru, și El ne dăruiește pacea și bunăvoința dacă vom deschide ochii inimii noastre și-L vom vedea, și-L vom asculta, și-L vom urma!

Să ne lărgim, așadar, inimile noastre! Să deschidem ochii inimii și să avem compătimire pentru cel de lângă noi! Să fim sprijin celui care obosește și se prăbușește sub asprimea și povara crucii vieții! Să-l privim și să o privim ca pe cel ce este și cea care este: fratele nostru, sora noastră, cel și cea pentru care Hristos ne-a poruncit să ne punem sufletul, la necaz, nevoie, scârbă și strâmtorare, însă și la bucurie!

Doar așa vom rămâne în pacea și dragostea lui Hristos, aici și în veșnicie!

**Al vostru slujitor, frate și prieten,
de tot binele voitor și fierbinte rugător,
iar acum împreună cu voi colindător,**

† Părintele Episcop Macarie

Data în Reședința Episcopală din Stockholm, Regatul Suediei, la Praznicul Nașterii Domnului, în anul mântuirii 2024

STEMA EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE A EUROPEI DE NORD

În scutul central, bordat cu un șirag de metanii, închis la bază cu o cruce șnuruită, este reprezentat chipul Sfântului Apostol Andrei, Ocrotitorul României. Scutul este așezat pe cârja și crucea arhierescă și are pe fronton mitra arhierescă, fiind încadrat la dreapta de Sfântul Voievod Ștefan cel Mare, având în mână sabia, iar la stânga de Sfântul Voievod Martir Constantin Brâncoveanu, care ține în mână Sfânta Cruce. Datorită faptului că Episcopia Ortodoxă Română a Europei de Nord își desfășoară misiunea în țări monarhice unde este frecventă cinstirea Sfinților Regi, creștinători ai Scandinaviei, și pe această cale, sunt cunoscuți Sfinții noștri Domnitori, Apărători și Mărturisitori ai credinței ortodoxe.

În eșarfa de la baza scutului este redată binecuvântarea Mântuitorului Iisus Hristos: *Pace vouă!* și sunt înscrise numele celor doi Sfinți Voievozi Români.

Icoana relicvar a Sfinților Mucenici Marius și Marta cu fiii lor, Audifacius și Avacum, de la Roma, păstrată în Paraclisul Centrului Episcopal din Stockholm, Regatul Suediei (iconar Costel Olărean)